

ΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΕΕ-ΕΛΕΤΟ

«Τυποποίηση, Ποιότητα, Ορολογία: η κληρονομιά του Βασίλη Α. Φιλόπουλου»

Τετάρτη 16 Μαΐου 2007
Ξενοδοχείο Esperia Palace

Η μνήμη ενός ουμανιστή

Θ. Π. Τάσιος

Ομότιμος καθηγητής ΕΜΠ

Βεβαίως και είναι «ματαιότης όσα ουχ υπάρχει μετα θάνατον». Όσα υπάρχει, όμως; Όσα απ' τα πεπραγμένα ενος απελθόντος έχουν ήδη διεισδύσει στον γύρω Κόσμο κι έχουν δέσει μέσα του; Όσα έχουν αλλάξει τον Κόσμο, έστω και λίγο; Όσα ζούν και κινούνται σήμερα, διελαυνόμενα απ' τη ζωτική δύναμη που άφησε απάνω-τους ο απελθών; Όλα ταύτα, προφανώς, ΔΕΝ είναι ματαιότης: Αφού «υπάρχει» όντως μετα θάνατον, αφού αυτά δέν τα άγγιξε ο θάνατος – αλλα συνιστούν την σεμνότερη μορφή Αθανασίας, που είναι η συνέχεια του Ανθρώπινου Γένους.

Θα υποστηρίξω οτι ο Βασίλης Φιλόπουλος επιζεί ανάμεσά-μας επειδή έχει αφήσει την Ενέργειά-του (δηλαδή την Ουσία του) σε μια σειρά απο διεργασίες, χειροπιαστές καί εδώ γύρω μας.

Με την αποψινή εκδήλωση, σας προτείνουμε μια παρηγορητική και αναζωογονητική πράξη: Θα απλώσουμε μπροστά-σας ενα μέρος του βίου του Βασίλη, θα υποδείξουμε τις αρτηρίες του αίματός-του το οποίο έχει θέσει σε κίνηση ποικίλες διεργασίες εδώ/ανάμεσά-μας/ και τώρα. Οπότε, κυτώντας αυτές τις αρτηρίες, θα νοιώσετε την χαμογελαστή παρουσία του Βασίλη.

Αρμοδιότεροι συνεργάτες-του θα μας μιλήσουν για τον Άνθρωπο, τον Μηχανικό, τον απόστολο της Προτυποποίησης, τον μαχητή της Ορολογίας και τον αγωνιστή για τη διασφάλιση Ποιότητας – ουσιώδη εν ανεπαρκεία όλα τούτα, άρα αναγκαιότατη η υπογράμμιση της σημασίας τους.

Εγώ, ηθέλησα να αναχθώ απο το είδος στο γένος των ιδιοτήτων του ανδρός, και να υπογραμμίσω ακριβώς το ε ύ ρ ο ς αυτών των ιδιοτήτων, το οποίο έκαμε τον Βασίλη να είναι ενα απ' τα τελευταία δείγματα του homo universalis – γι' αυτό και τιποφόρησα αυτά τα εισαγωγικά λόγια «Μνήμη ενος Ουμανιστή» - με την φιλοσοφική (κι όχι την φιλολογική) έννοια του όρου.

1. Λοιπόν, ο Φιλόπουλος εσπούδασε **Μηχανικός** – το ιδεώδες ενός τόπου που μόλις έβγαινε απο έναν πόλεμο προς τρεις εισβολείς (Ιταλούς, Γερμανούς, Βουλγάρους) κι απο έναν ηλίθιο εμφύλιο επιμελημένης και διθυραμβικής αυτοκτονίας – μ’ όλες τις απέραντες καταστροφές τις οποίες οι πόλεμοι αυτοί άφησαν πίσω τους. Έτσι, ο Φιλόπουλος (πιστός στο πιά ρωμαλέο ιδεώδες της Ανάπτυξης) μπήκε κατευθείαν στην παραγωγή: Βιοτεχνίες, Κεραμοποιία, Καύσιμα, Ηχογραφήματα – δέν ήταν χαρτογιακάς.
2. Φάνηκε όμως γρήγορα οτι ο Φιλόπουλος είχε ενα πιά ολοκληρωμένο όραμα για την Ανάπτυξη: Πίσω απ’ την Παραγωγή κείται η **Εκπαίδευση**. Κι άρχισε να την υπηρετεί κι αυτήν: Ανώτερη Σχολή Μηχανικών και ΤΕΙ Πειραιώς, άκουγαν τα μαθήματά-του επι πολλά έτη.
3. Και τότε, το ανήσυχο πνεύμα ενός διανοούμενου καταλαβαίνει οτι έπρεπε να συμβάλει πιά θεμελιακά (δηλαδή πιο έγκαιρα) στην παραγωγική αλυσίδα: Μέσα στο μπάχαλο της εποχής, έπρεπε να συμβάλει στην μάχη για την **Προτυποποίηση** και τη Διασφάλιση **Ποιότητας**. Γι’ αυτό, έγκαιρα προσφέρει ο Φιλόπουλος τις υπηρεσίες του στον Ελληνικό Οργανισμό Τυποποίησης. Υποστηρίζομε οτι αυτή ήταν μια σημαντική στροφή στη ζωή του Βασίλη: Θα αφιερωθεί στα βασικά αυτά θέματα ως το τέλος της ζωής-του, με μian «αποστολική» θα την έλεγα διάθεση, η οποία επηρέαζε όλο το περιβάλλον του.
4. Τα Πρότυπα όμως και η στρατηγική της Ποιότητας στηρίζονται στον Λόγο. Δέν μπορούν ούτε να διατυπωθούν, ούτε να ασκηθούν χωρίς μια εκφραστική, κυριολεκτούσα και μονοσήμαντη **Γλώσσα**. Έτσι, ο Φιλόπουλος και οι όμοιοί του μπολιάζουν δυό (εκ πρώτης όψεως ασυσχέτιστες) διεργασίες – την Τεχνολογία και την Γλωσσολογία – για να προκύψει ενα ανεκτίμητο υβρίδιο Παραγωγικότητας. Κι έτσι, πέραν της ιστορικής επιτροπής «Αρχές Ορολογίας» του ΕΛΟΤ, ο αείμνηστος Βασίλης θα προσφέρει Ειδικά Λεξικά, και τελικώς γίνεται ο εμπνευστής και ισόβιος Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρίας Ορολογίας.
5. Πώς άραγε μπόρεσε να υπηρετήσει με συνέπεια τόσους τομείς του Κλάδου-του αλλά και των παρυφών-του; Και πώς κατάφερε να συνεργασθεί με τόσους ανθρώπους, τόσο αποδοτικά; Την απάντηση σ’ αυτά τα ουσιώδη ερωτήματα μας την δίνει η ανατομία του χαρακτήρα του:
 - Επειδή ήταν κοινωνικά υπεύθυνος (δέν λέω «πολιτικοποιημένος ούτε καν «δημοκρατικός», διότι στην εποχή του **κομφουζιονισμού** και των απολιτικών μαξιμαλισμών που περνάμε, οι όροι αυτοί δέν λένε...), επειδή

λοιπόν ήταν κοινωνικά υπεύθυνος: ξέφυγε απ' την αναπαυτική ρουτίνα της μονόπλευρης επαγγελματικής άσκησης, και ασκήθηκε στις υποστηρικτικότερες δραστηριότητες της Εκπαίδευσης και της Προτυποποίησης.

- Κι επειδή ήταν ψυχικά καλλιεργημένος, είχε το χάρισμα του **χαμόγελου** (σε μια χώρα όπου είτε καγχάζομε φωνακλάδικα, είτε περιφέρομε τις ξυρισμένες μούρες μας ως δείγμα εμβρίθειας). Και το χαμόγελο ήταν γέφυρα συνεργασίας και αποδοτικότητας.

Ιδού **άλλο ένα** μπόλιασμα ανθρώπινων χαρακτηριστικών ιδιοτήτων πάνω στο σώμα της Παραγωγής (πράγματα εκ πρώτης όψεως ετερόκλητα), με αποτέλεσμα όμως σπουδαίο.

6. Τί σας έλεγα; Εβάφτισα τα λίγα αυτά λόγια «Μνήμη ενός Ουμανιστή». Και είδαμε νομίζω μαζί, τους θεμελιώδεις ανθρωπικούς μηχανισμούς που ενέπνευσαν τον ιδιότυπο βίον του Βασίλη Φιλόπουλου. Συγκεφαλαιώνω τα αλυσιδωτά δίπολα που συναντήσαμε:

- Ανάπτυξη → Τεχνολογία, αλλά και
- Ανάπτυξη → Εκπαίδευση
- Παραγωγή → Προτυποποίηση, Διασφάλιση Ποιότητας
- Προτυποποίηση → Ορολογία
- Κοινωνική υπευθυνότητα → Καινοτομικές δραστηριότητες
- Ψυχική καλλιέργεια → Οργανωτικότητα, Αποδοτικότητα.

Και τελειώνω υποστηρίζοντας ότι μέσα στο καθένα απο τούτα τα δίπολα, διακρίνομε εδώ/απόψε να μας τριγυρίζει η **κινητήρια** δύναμη του Βασίλη, ζωντανή:

- Η ζωντανή ανάμνηση των παλιών συνεργατών-του στη Βιομηχανία, εδώ βρίσκονται κοντά μας.
- Τα προσόντα των Σπουδαστών του, όπως τους εκπαίδευσε. Εδώ κι αυτά.
- Οι εκατοντάδες σελίδες των κειμένων του (στις τσάντες μας τα έχουμε)
- Η ολοζώντανη ΕΛΕΤΟ, που γεμίζει την αίθουσα κι απόψε.
- Το κοινωνικό-του ήθος που μας επηρεάζει όλους, και πάνω απ' όλα.
- το μόνιμο καλωσυνάτο χαμόγελο του Βασίλη – που κι αυτό είναι εδώ παρόν, μέσα στην αίθουσα, και το φοράμε απάνω μας ως μίμηση υποδείγματος (όπως θα μας 'πεί και ο κ. Μποχώρης).